

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

НАРОДНО СЪБРАНИЕ

Вж № КВПЧ-753-14-16
дата 08.09.2017 г.

МИНИСТЪР НА РЕГИОНАЛНОТО РАЗВИТИЕ И
БЛАГОУСТРОЙСТВОТО

Изх. № 02-02-163

...20.09.17г.....

ДО

Г-Н КРАСИМИР ВЕЛЧЕВ

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯТА

ПО ВЕРОИЗПОВЕДАНИЯТА И

ПРАВАТА НА ЧОВЕКА

ГР. СОФИЯ, 1169

ПЛ. „КНЯЗ АЛЕКСАНДЪР I“ №1

НА ВАШ ИЗХ. № КВПЧ-753-14-16

ОТ 08.09.2017 Г.

Относно: Законопроект за изменение и допълнение на Закона за гражданската регистрация, № 754-01-48, внесен от Искрен Веселинов и група народни представители

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН ВЕЛЧЕВ,

По изпратения Законопроект за изменение и допълнение на Закона за гражданската регистрация, № 754-01-48, Министерството на регионалното развитие и благоустройството изразява следното становище:

Законът за гражданската регистрация (ЗГР, Обн. ДВ, бр. 67 от 27 юли 1999 г.) е в сила вече осемнадесет години, като по отношение на разпоредбите, свързани със съставяне на актове за гражданско състояние въз основа на документи от чужбина той е доказал своята устойчивост и промени по същество не са правени, а само са прецизирани отделни текстове с цел отстраняване на затруднения при тълкуването и прилагането им.

Името е основна данна от гражданската регистрация на лицето, определяща неговата самоличност. Актът за раждане е първия официален документ, който се издава за лицето след раждането му (независимо дали лицето е родено в Република България или в чужбина) и който има доказателствена сила по отношение на името му (чл. 2, ал. 2 и чл. 34, ал. 2 от ЗГР). Добавянето на бащино име по писмено заявление от лицето или от неговите родители, когато то е непълнолетно, в българския акт за раждане, когато такава липсва в чуждестранния, е създаване на два официални документа с еднаква доказателствена сила по отношение на името, в които лицето е вписано по различен начин, което би довело до двойна самоличност на лицето в двете държави. Затова и законодателят е определил съдебен ред (чл. 19 от ЗГР) за промяна на името, при точно определени от закона основания за това.

Действащият ЗГР гарантира вписване на данните от гражданската регистрация на българските граждани в Република България по начина, по който те са се случили извън страната, когато за тях са настъпили събития по гражданско състояние в чужбина. Засилената през последните години мобилност на българските граждани (обучение, работа, сключване на граждански брак и др.) предполага същите да могат да получават извлечения от актовете си за раждане (от държавата, където са родени и от Република България), в които името им е записано по един и същи начин. В случай, че лицата притежават български документи (за самоличност, акт за раждане и др.) в които са записани с различни имена, същите следва пред чуждестранните органи да представят и удостоверение за идентичност на име, което би създавало затруднения за самите тях.

Следва да се има предвид, че не са редки случаите, в които при раждането си в чужбина български граждани същевременно придобиват и друго гражданство (по месторождение или по произход, когато другият родител не е български гражданин). Най-често тези лица имат обичайно местопребиваване в държавата по месторождението си или друга чужда държава, поради което родителите са избрали децата им да носят само собствено и фамилно име.

Актовете за гражданско състояние се съставят от длъжностни лица по гражданско състояние. Такива лица, съгласно чл. 35, ал. 3 от ЗГР, са кметът на общината, както и кметовете на кметствата, кметските заместници и длъжностни лица от общинската администрация, на които с писмена заповед кметът е възложил да изпълняват тази функция. Отговорността за гражданската регистрация на територията на общината, на основание чл. 4, ал. 3 от ЗГР, е на кмета.

По данни от общинските администрации минимален е интересът и в изключително редки случаи родителите са консултирани относно бащино име на детето им, когато такава липсва в чуждия документ. Родителите, които желаят името на

детето им да бъде според българската именна традиция (с вписано бащино име), изискват това от чуждестранните органи по гражданското състояние още при съставяне на акта за раждане в чужбина.

От общинските служби по гражданска регистрация не е въведена административна практика в противоречие със закона, както се казва в мотивите към Законопроекта, а МРРБ чрез главна дирекция „Гражданска регистрация и административно обслужване“, при изпълнение на задълженията си по чл. 113, ал. 2 от ЗГР за методическо ръководство, винаги е давало указания за стриктно спазване от общинските служители на законовите изисквания при изпълнение на дейностите, свързани с гражданската регистрация

МРРБ би подкрепило направените предложения за изменение и допълнение на ЗГР само при безспорно доказана необходимост от промяна на обществените потребности в това отношение.

МИНИСТЪР:

НИКОЛАЙ НАНКОВ

